

تصویرگران کتاب‌های مذهبی در نمایشگاه «نقش نور»

بازدیدکنندگان به صورت گروهی معمدور است و علاقه‌مندان می‌توانند به صورت انفرادی و با عایت شیوه‌نامه‌های بهداشتی از این نمایشگاه بازدید کنند. موزه ملی هنر و ادبیات کودک کانون پژوهش فکری اقدام به برپایی نمایشگاهی است. این نمایشگاه از روز ۲ تیرتا ۶ شهریور ۱۴۰۰ در روزهای شنبه تا چهارشنبه از ساعت ۹ تا ۱۳ در موزه ملی هنر و ادبیات کودک کانون نمایشگاه ۳۴ اثر اصلی تصویرگران بر همین اساس با توجه به شیوه بیماری کرونا، موزه کودک از پذیرش

موزه ملی هنر و ادبیات کودک کانون پژوهش فکری اقدام به برپایی نمایشگاهی است. این نمایشگاه از روز ۲ تیرتا ۶ شهریور ۱۴۰۰ در روزهای شنبه تا چهارشنبه از ساعت ۹ تا ۱۳ در موزه ملی هنر و ادبیات کودک کانون نمایشگاه ۳۴ اثر اصلی تصویرگران بر همین اساس با توجه به شیوه بیماری کرونا، موزه کودک از پذیرش

به مناسبت شهادت حضرت جواد‌الائمه(ع) نگاهی داریم به برخی بزرگان مدفون در حرمین شریفین کاظمین

بزرگان، خاک درگاه جوادند

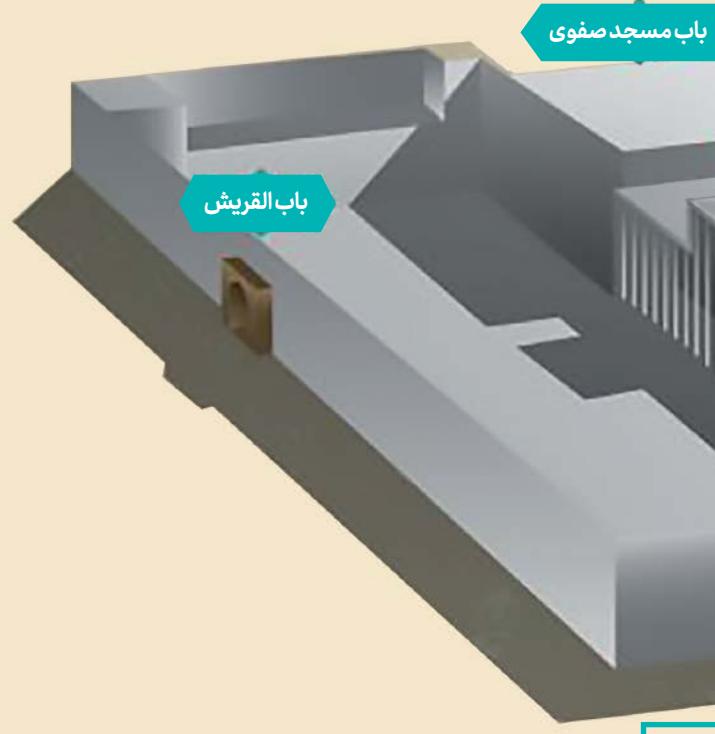
خواجہ نصیرالدین طوسی

محل تدفین: رو به روی باب القریش

حکیم و متكلم شیعه و زیسته در قرن هفتم هجری است. خواجہ نصیر، نویسنده کتاب‌ها و رساله‌های سیاسی در علوم اخلاق منطق، فلسفه کلام، راغبیات و نجوم است. اخلاق ناصری، اوصاف اشراف، اساس‌الاقتباس، شرح الاشارات، تحرید‌الاعقاد، جامع‌الحساب و کتاب مشهور زیج‌الیخانی و تنکره فی علم الپیه در علم نجوم از آثار مهم و مشهور او هستند. او همچنین رصدخانه مراغه و در کنار آن کتابخانه مراغه را بیش از ۴۰ هزار جلد کتاب بنانهاد. تصیرالدین طوسی را باید احیاک فلسفه و مبتدک روش فلسفی در کلام شیعه دانست. برخی علمای بزرگ شیعه که شاگردی بوده‌اند، عبارتند از علامه حلی، ابن میثم بخاری و قطب الدین شیعرازی.

خواجہ نصیر در حائل در ۱۸ ذی‌الحجہ سال ۶۴۲ قمری درگذشت که برای سامان دادن به امور اوقاف و دانشمندان، در بغداد به سر می‌برد. تدفین او در کاظمین و در حرم امام جواد(ع) بنایه وصیت خود او صورت گرفته است.

خواجہ نصیر همچنین وصیت کرده بود که روی قبرش اشاره‌ای به ویژگی‌های علمی اش نشود و فقط آیه ۱۸ سوره کهف: «وَكُلْيَهُمْ باسِطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ» و سگ‌شان برآستانه غار و دست خود را دراز کرده بود «روی سنگ قبرش نوشته شو.

ابن قولویه قمی

محل تدفین: رواق شرقی رو به روی باب المراد

ابوالقاسم جعفرین محدثین مسلمین جعفرین موسی بن مسلم بن سرسر از راویان شیعه در قرن ۴ هجری و از شاگردان محمد بن یعقوب کلینی و از استادان شیعه مفید بود. ابن قولویه از فقهاء صاحب فتوای دانسته شده و نظراتش در میانه آرای مکتب حدیثی و مکتب کلامی معرفی شده است. کتاب کامل الزیارات مشهور ترین اثر اوست. روایات ابن قولویه در مجموعه‌های های راوی بزرگ شیعه نقل شده و به آن استناد می‌شود. اعتماد به بسیاری از راویان شیعه، بدليل روایت ابن قولویه از آنها دانسته شده است. نجاشی، یکی از علمای رجال می‌گوید: «هر زبانی و علم و فقهی که مردم با آن وصف گردند، ابن قولویه بتر و فوق آن است». شیخ طوسی نیز درباره او نوشتند: «ای کاش امام زمان (ع) در رای این فرزانه ایشان آن چنین است: ای کاش خبرده‌هنده مرگ، خبر فقدان تو را تیار و کرد و مدن تو روزی است که برای آل محمد (ص) ممیت بزرگی است. اگرچه تو در میان حاکم قربنهاش شدی، علو و داشت خاریستی در تو اقامت گردید است. قائم‌المهدی خوشحال می‌شد هرگاه تو از احوال علوم تدریس می‌کرد». شیخ مفید با اقتدار و حترم فراوان زندگی کرد و در سوی رضا مرضان ۴۱ هجری در بغداد درگذشت و بنایه نقل تاریخی هزار نفر در تشییع پیکر این فقیه در کاظمین شرکت کردند و پیکر ش در جوار حرم امام جواد(ع) آرام گرفت.

شیخ مفید

فرهاد میرزا معتمددالدوله

محل تدفین: نزدیک درب صحن شرقی باب المراد

فرزند عباس‌میرزا یکی از رجال فرهیخته دولت قاجاری است. مردی که جدای از سیاست، اهل دین و فرهنگ بود و آثاری از خود بر جای گذاشت. آثاری که فرهاد میرزا در موضوعات گوناگون علمی، ادبی و تاریخی نگاشته. مؤبد فضل و دانش فرهاد میرزا و روحیه تحقیق، پژوهش و مطالعات گسترشده است. «قمقان رخوار و صمصم ائمّه» از مهم‌ترین آثار او در احوالات حضرت ابی عبدالحسین(ع) است. فرهاد میرزا اسباب تالیف این اثر را وجود اختلاف در روایات مختلف و وجود تشبیهات و توضیحات شاعران و ذاکران در تاریخ عاشوراً بیان کرده است؛ زیرا از نگاه او، این امور به اندیشه‌ای رواج یافته بود که شناخت صحیح از سقیف، جز براز عالم خیریه و نافذ بصیر ممکن نبود. به همین سبب در صدد تالیف کتابی خالی از حشو و زواب در احوال امام حسین(ع) از وحدت تا شهادت برآمد تا آن که در ۱۷۹۳ قمری هنکام بازگشت از سفر حج، در دیاری مذیت‌الله (دریای سفید) توفانی عظیم دریا م Atlâاطم منارد و به امام حسین(ع) متولی منوس می‌گردند و ندر مکنده کتاب مقتل راکه قیام آغاز کرده بود، به پایان رساند. در آن حادثه خطرناک مقداری از تربت حضرت امام حسین(ع) را به آب دیارا می‌باشد و دریا آرام می‌گیرد و با سلامت به مقصده رسید. سفر حج او در سال ۱۷۹۴ قمری بود و سفرنامه‌ای از شمشندیز از آن سفر برگای گذشته است. شاهزاده معتمد الدله، در حجره‌ای نزدیک درب صحن شرقی «باب المراد» در ترساعت به خاک سپرده شد. او تلاش زیادی در بایسایر حرم، به ویژه صحن و دیوارهای اطراف آن کرد. وی دستور داد برای ساخت سگ‌قبریش تصویرسگ را به نشانه سگ اصحاب کشف حجایی کنند که دو دست خود را زیر چانه خود گذاشتند و این آیه را همچون خواجه نصیر روی قبریو بیویسنده: «وَكُلْيَهُمْ باسِطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ».

سال شمار ساخت و تکمیل حرم کاظمین

۱۰۴۵ ه.ق.

محکم‌سازی پایه‌های مناره‌های چهارگانه
به دستور شاه صفی

۱۲۲۱ ه.ق.

آینه‌کاری داخل رواق‌ها و طلاکاری بالای مناره‌ها
به دستور فتحعلی‌شاه قاجار

۱۲۵۵ ه.ق.

طلکاری ایوان‌های رواق‌های شرقی، غربی و جنوبی
به دستور معتمد الدله قاجار

۱۲۸۲ ه.ق.

طلکاری ایوان‌ها و آینه‌کاری حرم و کاشی‌کاری صحن
به دستور شیخ العاقین و کیل امیرکبیر

۶۵۶ ه.ق.

آسیب دیدن حرم و غارت اموال آن
در حمله مغول به بغداد

۶۵۸ ه.ق.

بازسازی حرم به دستور عطاملک جوینی
وزیر هولاکو

۷۷۶ ه.ق.

آسیب دیدن حرم بر اثر طغیان دجله
و تعمیر آن به دستور اویس جلایری

۹۲۶ ه.ق.

ساخت بنایی با دو گنبد و مسجدی در شمال حرم
به دستور شاه اسماعیل صفوی

۴۵۰ ه.ق.

بازسازی حرم و تعمیر آن به دستور مجدد الملک
به دستور ارسلان پس اسیری

۴۹۰ ه.ق.

بازسازی حرم بر اثر طغیان دجله

۵۶۹ ه.ق.

آسیب دیدن حرم بر اثر طغیان دجله

۵۷۵ ه.ق.

ساخت حجره‌های در اطراف صحن به دستور الناصر لدین...

۶۰۸ ه.ق.

تبدیل حجره‌ها به مدرسه علوم دینی

۱۸۳ ه.ق.

خاکسپاری امام کاظم(ع)

۲۲۰ ه.ق.

خاکسپاری امام جواد(ع)

۳۳۶ ه.ق.

بازسازی به دستور معزالدله

۳۶۹ ه.ق.

توسعه حرم به دستور عضد الدله

۴۴۱ ه.ق.

تخریب حرم در حمله گروهی از اهل سنت
به تحریک حنبله بغداد به کاظمین